

Kálmánháza, Mandabokor
2016. november 6.
Istentisztelet

„¹Az asszonytól született ember rövid életű, tele nyugtalan-
sággal. ²Kihajt, mint a virág, majd elfonnyad, árnyékként
tűnik el, nem marad meg. ³Még az ilyen embert is rossz
szemmel nézed, engem is törvénybe idézel?! ⁴Van-e tiszta
ember, tisztátalanság nélküli? Nincs egyetlen egy sem. ⁵Ha
meg vannak határozva napjai, ha számon tartod hónapjait,
ha határt szabtal neki, amit nem léphet át, ⁶akkor légy hozzá
elnező, hogy békén lehessen, és legyen annyi öröme, mint egy
napszámosnak! ⁷Még a fának is van reménysege: ha kivág-
ják, újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai. ⁸Még ha elvénül
is a földben gyökere, ha elhal is a porban csonkja, ⁹a víz illa-
tától kihajt, ágakat hoz, mint a csemete. ¹⁰De ha a férfi meg-
hal, lehanyatlik, ha az ember kimúlik, hova lesz? ¹¹Elfogyhat
a víz a tengerből, a folyó kiszikkadhat, kiszáradhat, ¹²de az
ember nem kel föl, ha egyszer lefeküdt: az egek elmúltáig
sem ébrednek föl, nem serkennek föl alvásukból. ¹³Bárcsak
elrejténél a holtak hazájában, ott rejtegetnél haragod elmúl-
táig! Kiszabnád időmet, azután újra gondolnál rám. ¹⁴Ha
meghal a férfiú, életre tud-e kelni? Akkor egész küzdelmes
életemen át is tudnék várni, míg csak be nem következik a
fordulat. ¹⁵Szólnál hozzám, és én válaszolnék, kívánczolnál
kezed alkotása után. ¹⁶Akkor még lépteimet is megszámlál-
nád, de nem tartanád számon vétkeimet. ¹⁷Zacskóban volna
lepecsételve minden vétkem, és eltörölnéd bűneimet.” Jób 14,1-
17

Szeretett Testvérek!

A mai nappal, szentháromság ünnepe utáni 24. vasárnapkal „be-
kanyarodtunk” a finisbe, egyházi esztendő utolsó vasárnapjai-
hoz értünk. „Ítélet”, „Reménység” és az „Örök élet” vasárnapjai-
val befejeződik egyházi esztendőnk. Mai vasárnapunknak a té-
mája az ítélet! Isten egy olyan „arca” tárul elénk, amelyről ke-
vésbé szeretne tudomást venni az ember. Egy olyan tulajdonsága
kerül előtérbe, amellyel az ember nem szeretne találkozni, sze-
retné elkendőzni. **Az ítélő Isten arca!** Sokan „csak” a szerető
Istent szeretnék látni, hirdetni, aki minden bűnt megbocsát. Ő
elnező, szemet huny dolgok felett, meg lehet Vele beszélni, el
lehet mutyizni. Sokan úgy gondolják, amit megszoktak ebben az
életben, mutyiznak, mismásolnak, boltolnak, üzletelnek, seftel-
nek, azt megtehetik az Istennel is és minden következmények
nélkül élhetnek és tehetnek dolgokat. Sokan a türelmes, a ke-
gyelmes Istenről prédikálnak, beszélnek, a türelmes, szerető Is-
tenben hisznek, de nem veszik komolyan, hogy Isten türelme vé-
ges. Isten türelmes és hosszan tűr – ami igaz, de nem lehet ját-
szani a türelmével. Vannak, akik úgy gondolják, hogy Istennek

az a dolga, hogy megbocsásson, ezért szemtelenül követnek el bűnöket... „*hiszen Isten úgymint megbocsát. Nem igaz?*” Isten türelme nagy, de véges! Isten türelmes, de türelmének egyszer vége lesz, ahogy ezt Jób könyvében is olvassuk: „**Pedig Isten szól egyszer vagy kétszer is, de nem törődnek vele („de nem ügyelnek rá!”).**” Jób 33,14. Istennel nem lehet játszani, nem lehet szórakozni – legalábbis következmények nélkül nem! Igenis a szerető, kegyelmes Istennek van egy olyan oldala, hogy Ő ítélő Isten! Fog tartani ítéletet! Jób egy olyan Isten képét tárja elénk, aki egy mindent számon tartó és számon kérő Isten! Aki nem akar felejteni. Erről beszélnek mások is: „³⁴**De el van ez téve nálam, lepecsételve kincstáramban.** ³⁵**Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van vesztük napja, és siet, ami rájuk vár.** ³⁶**Bizony, ítél az ÚR népe ügyében...**” V. Móz 32,34-36; „¹**Júda vétke föl van írva vasból készült íróvesszővel**” Jer 17,1; „¹²**Össze van gyűjtve Efraim bűne, el van téve a vétke.**” Hós 13,12. Isten nem olyan, aki nem akar tudomást venni a bűnökről. Ebben a részben nem a könyörülő Istenről beszél Jób, hanem arról, aki ítéletet tart, aki számon kér, aki behajt. Mi úgy szeretjük „elromantikázni” Istent.

Szeretünk a naplementésben ott álló szerető Istenre gondolni, aki mosolyával „elolvasztja” az embert, őszülő loboncos hajával, pirospozsgás arcával kegyelmet és irgalmat sugároz. Ezt felejtjük el! Ne romantikázzunk Istennel, ne játszunk vele, hanem vegyük nagyon komolyan, hogy Ő a meg nem bánt bűnöket számon tartja, e fölött a világ fölött ítéletet tart és igenis van kárhozat, van pokol. Ámós erről ír, amikor emberek nem akarnak tudomást venni Istenről, az Ő ítéletéről. Úgy gondolják, el lehet menekülni Isten elől. Így ír Ámós: „**Nem tud elfutni közülük senki, nem fog megmenekülni közülük senki!** ²**Ha a holtak hazájába hatolnak be, onnan is kiragadja őket a kezem. Ha az égbe mennek föl, onnan is lehozom őket.** ³**Ha a Karmel te tején bújnak el, ott is felkutatom és megragadom őket. Ha a tenger mélyére rejtőznek előlem, parancsomra ott is megmarja őket a kígyó.** ⁴**Még ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, parancsomra ott is megöli őket a fegyver. Szemmel tartom őket, de vesztükre és nem javukra.** ⁵**Ha az Úr, a Seregek URa megérinti a földet, megrendül az, és gyászol minden lakója.**” [...] „**Nem ér el minket és nem talál ránk a veszedelem.**” Ám 9,1b-5. Dehogyan! Nem lehet Isten elől, az Ő ítélő

lete, számonkérése elől elmenekülni. Tudjátok, nagyon szomorú, hogy Istent mennyire nem veszik komolyan, hogy mennyire nem félnek Tőle. Mennyire nem vesznek tudomást róla. Röhögnek, elviháncolják az egész életüket, beleszórakozzák magukat a halálba, a kárhozatba és nem veszik észre, hogy az ítélet, a halál és a kárhozat hazájába fognak kikötni. Sokszor az van bennem, hogy olyan „szent megrázással” szeretném emberek tudomására hozni, nem játszatsz az Istennel, mert véged lesz – mint a botnak, de nem veszik észre, nem veszik tudomásul, ahogy Pál is felteszi a kérdést: „**4Vagy megveted jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged Isten jósága megtérésre ösztönöz?**” Róm 2,4. És, tudjátok, megvetik, és nem vesznek tudomást, mert NEM akarják tudomásul venni, s majd csodálkoznak, hogy ők nem tudták, ők nem hallották! De, tudták ők nagyon is jól, sokszor hallották, csak nem vették komolyan, nem akartak hallgatni az élő Isten szavára, s majd az ítélő Istennel kell majd egyszer ezeknek az embereknek farkas szemet nézni! És higgyétek el, ott kő kövön nem marad, ha valaki az ítélő Istennel találja szemben magát! Pedig Isten hány alkalommal figyelmeztette az embert, s figyelmezteti most

is: „**9Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged!**” Préd 11,9; „**14Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.**” Préd 12,14; „**Mert pere van az ÚRnak a népekkel, megítél minden embert, a bűnösöket kardélre hányja - így szól az ÚR.**” Jer 25,31. Tudjátok, kényelmesebb lenne nem tudomást venni az ítélő Istentől, de Isten engem nem azért hívott el a lelkipásztori feladatra, hogy a ti kényelmetekről gondoskodjak, hanem azért, hogy arról az Istenről beszéljek, aki elé készülünk megállni mindannyian kivétel nélkül. Nekem nem a magam és a ti kényelmeteket kell, hogy megteremtsem, hanem nekem az élő Istennel kell szembesítenem benneteket és magamat! Tudom, hogy kényelmetlen erről az Istenről hallani, de az életben maradásunk miatt kell beszélni Istennek erről az oldaláról! Az életben maradásunk záloga pedig nem más, mint Jézus Krisztus, akin az ítélő Isten végrehajtotta az ítéletet. Ezért tehát két dolgot kell látnunk: vagy rajtad hajtja végre az ítéletet, vagy elfogadod, hogy helyetted Jézuson hajtotta végre az ítéletét. Ez a kettő létezik! Amíg nem fogadtad el Jézust, amíg nem rendezted

Vele bűneidet, az életedet, addig az ítélet rajtad van, téged kér számon! Ha rendezed Jézussal az életedet, akkor elfogadod, hogy a te bűneidet, azoknak büntetését Jézuson hajtotta a végre. Ezért a golgotai kereszten történtek az nem más, mint Isten ítéletet hajtott végre. De ha ez neked nem kell, ezt elutasítod, akkor Isten „kénytelen” az ítéletet rajtad végrehajtani, „kénytelen” a bűneid büntetését rajtad számon kérni! Ezért Isten ezt a két utat kínálja fel az ember számára, ezen a mai délelőttön számodra, ahogy több helyen olvassuk (**„az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess...”** V. Móz 30,19). Vagy elfogadod, hogy az ítélő Isten az ítéletet Jézuson hajtotta végre, hogy életben tartson téged, vagy minderről tudomást nem véve az ítélő Isten kénytelen rajtad végrehajtani az ítéletet! Az ítéletet mindenféleképpen végrehajtja, azt nem lehet megspórolni, de a kérdés, hogy kin? Ezért szeretnék nektek arról beszélni, hogy válasszátok az életet! Válasszátok azt, hogy az ítélő Isten az Ő drága Fián, Jézus Krisztuson hajtotta végre az ítéletet, fogadjátok ezt el és éltek, s akkor nem mentek ítéletre. Ahogy Jézus fogalmaz: **„¹⁷Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa**

a világ. ¹⁸**Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítélet alá esett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fia nevében.”** Jn 3,17-18; **„²⁴Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.”** Jn 5,24. Van egy hely, amely menedék lehet számodra! Jézus mögé, a keresztt mögé bújhatsz! Engedd, hogy az ítélő Isten és közéd odaálljon Jézus Krisztus, akin közel kétezer évvel ezelőtt végrehajtotta az ítéletet a te bűneid és az én bűneim miatt! Engedd, hogy odaálljon Jézus, állj a keresztt mögé és élni fogsz! Válaszd az életet, válaszd Jézust, s élni fogsz! Ha mást választasz, akkor azt kéred, hogy az ítéletet Isten rajtad hajtsa végre és annak szörnyű következményei lesznek! De aki hisz Jézusban, az nem esik ítélet alá, hanem annak örök élete van, s az ítélő Isten számára kegyelmes Isten lesz! Az meglátja Isten „másik arcát”, a kegyelem arcát, **„aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta”** Róm 8,32. Te Isten „melyik arcát” látod, még az **ítélő Isten arcát**, vagy a keresztt mögöl a **kegyelmes Isten arcát**? Állj a keresztt mögé és felragyog néked a kegyelmes Isten!